

NAŠA VAS

GLASILO ZEMLJORADNIŠKE STRANKE ZA SLOVENIJO.

Skriti nameni in
tajni cilji v delovanju,
to so lastnosti vseh
meščanskih strank.
„Selo“.

Izhaja vsak četrtek.
Stane celoletno 20 Din. (80 K)
„ pol leta 10 Din. (40 K)
za inozemstvo 35 Dinara letno
za Ameriko 5 Dolarjev

Uredništvo in upravništvo lista:
Celje, Razlagova ulica 11.
Glavni urednik: Anton Novačan.

Oglasi za vsak mm višine stolpca (64 mm) K 1-20
Mali oglasi do 30 mm stolpca (64 mm). . . K 1-
Pri stalnih inseratih znaten popust.

Naši javnosti.

Ker krožijo v slov. časopisju vesti, kakor da je Slovenska Zemljoradniška stranka sestavni del Saveza Zemljoradnika, smatra načelstvo SZS, da je dolžno podati to-le izjavo: Savez Zemljoradnika je monarhistična stranka in nasprotuje v tej točki naši jožefdanski resoluciji, v kateri je povdarjeno naše republikanstvo. Slovenska Zemljoradniška stranka je torej popolnoma neodvisna in samostalna stranka slovenskih kmetov in delavcev. Mi smo Zemljoradniki in republikanci. — Naš prvi veliki shod bo odločil o tem, da li se bomo proglasili za slovensko republikansko stranko tudi oficijelno. Vse za ljudstvo — vse po volji ljudstva. Načelstvo SZS.

Vstajenje.

Velikonočni zvonovi oznanjajo vstajenje Kristusa, kakor vsako leto, ko pride visoki čas cvetnega Vaskrsa, ko se obnavlja spomin na Boga-Človeka, odrešenika vesoljnega človeškega rodu.

Na ta visoki praznik pa je potrebno, da mislimo tudi na svoje vstajenje. Da mislimo na vstajenje slovenskega človeka, slovenskega kmeta in delavca, na vstajenje slovenskega naroda.

Kaj je slovenski človek?

Slovenski človek je suženj. Tisoč let lačni živci lajejo v vsakem slovenskem človeku. Gospoda vseh vrst, ki so kedaj vladali nad nami, so nas najprej izstradali, da bi lažje ubili v nas značaj in voljo po svobodi. Ubili so ves slovenski narod do zadnje gorske koče. Dočim imajo drugi narodi vsaj nedotaknjen zdrav in silen kmetijski stan, so gospodje uskopili pri nas tudi možatost slovenskega kmeta. To je šlo počasi in trudoma,

Šklafajzarija.

Nedavno so obmejni organi ob Špilju naredili čudovit lov. Zalotili so devotko, vitkega, plemenitega stasa, rajsko lepega obraza ter očij polnih milobe. Že je zamahnil s puškinim kopitom pandur po njej, pa mu je roka omahnila pod čarobnim pogledom njenih turobno sanjavih očij. Zagrmel je nad njo: „Kdo si in odkod prihajaš?!“ „Pravica mi je ime, odvrne nežno devotko; doma sem tam, kjer me radi imajo“. Ne gre to pandurju v njegovo trdo glavo ter jo tira pred komisarja. S strogim, erarično birokratskim obrazom jo ta pozdravi s vprašanjem: „Odkod si, ženska, in zakaj poliš krvavi pot v svoji raztrgani obleki?“ „Pravica sem; moj dom je v rajskih solčnih višavah. Prišla sem v deželo šklafajzersko, ker me je izmučen narod noč in dan klical!“ Komisar strmi osupnjen v to nadnaravno bitje ter posluša kakor začaran, ko mu pripoveduje:

tisoč let je vrela srčna kri naših ljudi po maščevanju za krivice, tisoč let se je dvigala uporna kmetijska roka, roteč nebo za pomoč proti tiranom. Toda vsakokrat se je srčna kri polegla, ali pa je oškropila mater zemljo . . . vsakokrat je omahnila uporna slovenska roka, ali pa je objela nogo tlačiteljev . . . Izgubili smo vse in postali raja, raja brez značaja, topogledi kruhorborci podobni kulijem na Kitajskem. Dali nismo mogli več kaj samoniklega iz sebe, kakor so dali Hrvati in Srbi, bili smo in smo še samo delavci, ki delamo po ukazih in navodilih drugih — za svoj in drugih kruh vsakdanji. —

Kaj bo z nami? Ali je mogoče naše vstajenje zdaj v Jugoslaviji?

Vstajenje je mogoče!

Toda za nas ni dovolj samo eno vstajenje. Mi Slovenci moramo vstati trikrat.

Prvič moramo vstati — v sebi, v svojih srcih in svojih dušah. Vsak izmed nas mora očistiti svojo dušo, od vse suženjske navlake, ki se je nakopičila v nas tekom tisoč let. Mi moramo postati resnični in plemeniti. Streljati moramo glavo kačji hinavstva in iztrebiti iz naših src vse korenine laži in podlosti. Naše mišljenje mora iti zopet visoko h Kristusu, ki je oznanil, da smo vsi ljudje bratje med seboj. Moramo gojiti ljubezen in zavreči nazor, ki se je tako gnusno razpasel med nami, da človek velja, kar plača. Bodimo enostavni, notranje svobodni, bodimo duševni — to bo naše prvo vstajenje.

Drugič moramo vstati kot kmetje in delavci. Kmetijski stan je kakor globoki studenec, iz katerega črpamo vedno nove in nove duševne sile. Ni ga velikega Slovenca, ki ne bi bil prišel iz vasi. Če je iz mesta in če je velik, je velik kot trgovec in kot

„Obupni klici naroda, izmozganega in izbatinanega po šklafajzerjih, so me privabili v vašo deželo. Nisem se jim mogla ustavljati, ker preveliko je trpljenje tega preizkušenega naroda. Na rosnoduhteh krilih jutranje zore sem priplula iz solčnih višav. Življenje po bornih kočah, pretresljivi vzdihi gladujočih, bolanih, po šklafajzarjih prodanih duš, mi je stiskalo srce, ki je počelo krvaveti, ko je videlo ostudno, sebično in požrešno življenje šklafajzerjev, ki pije tem izpitim dušam kri. Od te dobe mi srce krvavi. Obrnila sem se do šklafajzarških krogov, od najnižjih do najvišjih, da njim zbudim vest in sebi pridobim veljavo. Ti so me pa opljuvali, trgali mi obleko iz života in me batinali. Vse sem voljno prenašala, trdno prepričana, da jih omeščam. Že četrto leto potim krvavi pot, z nadčloveškim ment lastnim naporom sem se upirala šklafajzarji, ki me je hotela imeti za vlačugo. Nisem se ji udala in čim bolj sem se ji upirala, tem huje je

— bankir in advokat. Ta naš kmetijski stan pa je gospodarsko in prosvetno strahovito zanemarjen in po veliki večini prepuščen sam sebi. Vse delo političnih strank za kmeta — to so pobeljeni grobovi. Vse politične stranke imajo za našega kmeta in delavca samo mile in premile farbe, s katerimi ga barvajo kakor velikonočna jajceta. Zadružna in republikanska misel, ki jo nosi med ljudstvo „Naša Vas“ je edina v stanu osvoboditi in organizirati našega kmeta, da ne bo več pred vsakim gosposkim pezdirjem sukal klobuka v rokah, ampak da bo ponosen zemljoradnik in republikanec.

Tretjič moramo vstati politično kot celota, kot narod, zakaj v svobodni Jugoslaviji nas hočejo degradirati na pleme kakor Hotentote v Afriki ali mongolske ostanke v stepah za Uralom. Mi Slovenci smo narod. Vse drugo, kar pravijo da smo, mi nismo. Zavrnite vsakega škrica in dripca, ki vam trobi na uho, da smo pleme ali pa del „troimenega naroda“. Če ima ta narod tri imena, tri stara poštena imena, zakaj bi se teh treh imen sramovali? Tuje spoštujemo, na svoje pa bodimo ponosni. Tudi mi hočemo edinstvo, ne dovolimo pa, da bi se to edinstvo delalo od zgoraj doli z batinami in ukazi, ampak to edinstvo mora priti prostovoljno iz ljudstva samega. Zato je potrebno, da dihamo najprej svobodno na lastna pljuča, ne pa kakor zdaj, na belgrajske škrge, ko nam že sam sum, da hoče nekdo vladati nad nami, greni življenje. Slovenska Zemljoradniška stranka se je izrekla za konfederativno državo Jugoslavijo, v kateri hočemo mi Slovenci imeti svojo državnost po geslu:

Slovenec — Srb — Hrvat — Bolgar, Vsak bodi svoje hiše gospodar, Za naših mej sovražnike smo pa vsi štirje — vsak za vse.

sikal po meni šklafajzarški škorpionski bič. To me ni bolelo, nego le neizmerno trpljenje ubogega izmozganega naroda. Kadar mi je bilo najhuje, sem se zatekla v borne koče, kjer me je potolažil pogled na nedolžna srca, ki z brezdanjim samozatajevanjem prekipevajo brezmejno boli pod neznoznim križem.

Zopet in zopet sem se podajala v svitlo šklafajzarške palače, prosila in rotila šklafajzarje, naj naroda ne pozivinijo, naj mu puste človeku dostojno živeti, a kanalje po rojstvu so se mi rogale v obraz v svoji peklenski zakrknjenosti, prenasičene orgij in oderuštva. Metali so me v blato, tepali po meni z nogami pri svojih divjih plesih, a oskrnili me niso ter sem ponovno prezirala njihovo zlorabo mojega imena, katerega so vsako minuto devetindevedesetkrat po nepotrebnem imenovali njihove otrovne, gnjilobe polna usta. V mojem imenu nalaga šklafajzerija narodu težka bremena, ki jih izmore izmisliti le pretkana,

Ko tako vstanemo, trikrat vsta nemo, bodemo lahko tudi mi zapeli veličasno pesem našega vstajenja: Aleluja! A. Novačan.

Militarizem.

Vedno beremo v časopisju, da je militarizem tista zverina, ki državi največ požre. Dan za dnevom lahko beremo, da naš finančni minister nima denarja za najvažnejše stvari. Povsod išče denarja, pa ga ne more najti, ker so davki že itak tako visoki, da jih komaj zmagujemo.

Namen teh vrstic je, pokazati g. finančnemu ministru zaklad milijonov in pred javnostjo odpreti skrinjico, na kateri sedijo naši vlastodržci v strahu, da bi ne prišle svetlosti te skrinjice na dan.

Vojska je narodova in je torej popolnoma umestno, da se narod za svoje največje in najsvetejše imetje tudi zanima.

Poglejmo v tem oziru malo čez meje, ozrimo se pa tudi malo nazaj v našo prošlost.

Povdarjamo pa vnaprej, da ne maramo nikakor rovat proti morali v vojski, ampak kakor že uvodoma povedano, pokazati samo, kje in zakaj se porabijo milijoni brez vsake koristi.

Podajmo se z g. finančnim ministrom enkrat v kino in glejmo:

1. Prizor. Napis: Vojna se napove! Slika:

Pred nami sovražne poljane obeh sovražnih sosedov. Vidimo krasna mesta, krasne trge in vasi. Na obeh straneh vrvenje. Vse je alarmirano, zastave se razobešajo itd. Veličasten prizor, katerega godba še povišuje. Vidimo kako se na eni strani takoj po napovedi vojne dvigajo kot velike ptice v zrak zrakoplovi ter krožijo, vedno višje in višje.

Na drugi strani vidimo vrvenje po raznih konjeniških vojarnah, vidimo

podla duša. V mojem imenu trga šklafajzarija vse sadove od delavnih ust, katere s satanskim veseljem pušča gladovali. V mojem imenu izdaja in izvršuje zakone, prikrojene v svojo korist in navlado, a v mukepolno nesrečo vseh ponižanih in teptanih. V mojem imenu se šklafajzarija ljuti s sadovi ljudstva v svoji nenasitni požrečnosti, živeča topo, brezumno življenje kakor njen bog — zlato tele. Ni je presunilo moje božje odposlanstvo, vsem hudobnim duhovom zapisana šklafajzarija je kričala s svojimi smrdljivimi šobami: „Križajte njo!“ Križali so me v istini in z menoj obenem ta nesrečni narod. Temu na ljubo sem ohranila nedolžno srce, trdno verujoča, da prihaja vstajenje za ta ubogi, davljeni narod. Potem se povrnem!“

Tako devotko zgotovi, njena raztrgana obleka se spremeni v nevidne haljine in Pravica odpluje kot rajska vila tja, kjer rajске cvetke zalivajo z ljubeznijo.

Anton Cvetko podpiše dolžno pismo čez posojilo 5000 Din — ter dovoli, da se vknjiži za ta dolg na njegovem posestvu zastavna pravica za upnika.

Pristojbine so te le:

1. Za dolžno pismo po lestvici II od 5009 Din 26 Din.

2. Za legalizacijo dolžnikovega podpisa 5 Din.

3. Prošnja za vpis 5 Din.

4. Intabulacija $\frac{1}{4}\%$ od 5000 Din to je 37.5 Din.

Skupaj 73.5 Din.

Ako upnik sprejme poroke in se naredi o tem poročena listina, zapade ista isti pristojbini po lestvici II kakor dolžno pismo, pri čemur je vsejedno, če se poročeno pismo, naredi zase ali pa v istem pismu kakor dolžno pismo.

(Konec prih.)

Pri nakupovanju se sklicujte na oglase v „NAŠI VASI“

Po svetu.

Vsak dan 1 milijardo novih kronskih bankovcev natisnejo v Avstriji. Od novembra l. l. so se zvišale uradniške plače za približno 300%. Državni nameščenci, vpokojenci in nameščenci juž. železnice, za katere država prispeva približno 98%, so prejeli meseca februarja od države 25 milijard kron; kljub tej ogromni vsoti pa se noben uslužbenec ne more vsak dan niti pošteno do sita najesti.

Dobro so jo pogruntali. Trije muzikanti Slovenci, ki so šli po svetu, so se odločili, da gredo na Dunaju k velikonočni spovedi. Prvi pride na vrsto klarinetist. Spovednik ga ne razume in vpraša: „Basist (Was ist)?“ Spovedenec misleč, da vpraša po njegovem tovarišu basistu, mu reče: „To

nisem jaz, basist je zadej“. Spovednik nevoljen, ga napodi od spovednice: „Marš“. Drugemu kontrastistu se je ravno tako zgodilo. Sedaj pa pride na vrsto tretji resnični basist. Ko ga spovednik vpraša „Basist“ mu ta le odgovori: „Da, zares sem basist, dobro ste me spoznali gospod, to me veseli“. „Marš“ sledi odgovor. Dobro, misli si pravi basist ter gre k svojima tovarišema in jima tolmači: „Spovednik so naročili vsem trem en marš, pa ga dajmo“. — In začnejo igrati slovenski sokolski marš (koračnico) na sredi cerkve.

Vas lepih mož. Nemški časopisi prinašajo vest o mali vasi Heubach, kjer so baje najlepši možki. V celi vasi ni odraslega moža pod 180 cm, starejši možje pa izgledajo sveži in mladi. Kakor se vidi, niso v tej vasi edino najlepši možje, ker visoka postava še ni edino merodajna, da je „djedej“ lep.

Poslano.*

Podpisani Anton Feldin preklicujem in obžalujem s tem vse neresnične in žaljive govornice, ki sem jih širil o gospodu Ivo Čater in njegovi soprog iz Celja ter izjavljam, da so bile vse te govornice neresnične.

S spoštovanjem Anton Feldin
pos., Proseniško 1.

* Za to rubriko ne prevzame uredništvo nobene odgovornosti.

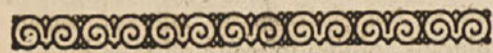
Pred ogledalom more vsakdo vsaki dan opaziti kako se lepše in mlajše izgleda, ako se uporablja lekarnarja Fellerova „Elsa“ pomada za lice, Fellerova „Elsa“ Tanochina pomada za rasi las (2 lončka ene rstev teh pomad skupaj z poštnino 72 K). Fellerovo „Elsa“ lilično mlečno milo, najboljšo „milo lepote“ 4 kosi poštine prosto 98 K. Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št. 318. Hrvatska.

Fotograf „Pelikan“

umetniški zavod v Celju Razlagova ulica poleg hotela Union, priporoča cenl. občinstvu svoje slike v znani dovršenosti.

SLIKE: za poroke, za društva, za tovarne, za nagrobni kamen, rizbe za klišeje, za lepake, razglednice in razno reklamo, povečave po vsaki sliki in vsaki izpeljavi.

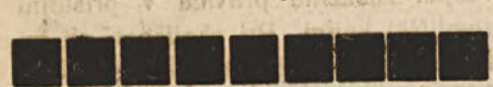
6-1



Kupujemo vsako množino bukovega oglja

Ponudbe naravnost na trdiko

E. Macerata & Co., Trst
Via Cassa Risparmio 8. 4-1



Turnšek & drug

poprej Ludvik Bandek
Celje, Gosposka ul. 32

priporočata svojo bogato zalogo raznovrstnega špecerijskega blaga, krompirja fižola i. t. d. Postrežba točna in solidna. Cene zmerne.

Za obilen obisk se priporočata

4-4

Turnšek & drug

Anton Lečnik

urar, zlatar, optik,
CELJE, Glavni trg 4.

Popravila točno in dobro.

Za zlato in srebro se plačuje najvišja cena.

32-9

Franc Kramar, Celje

prej Prica & Kramar 26-12

priporoča svojo veliko zalogo galanterijskega blaga, paternoštrov, svetih podob, slik, okraskov, različnih igrač, ter raznega ženskega in moškega perila. Zaloga cigaretne papirja in stročnic.

Lastnik, izdajatelj in odgovorni urednik: A. Novačan.

Širite list „Naša Vas“

Oskrbnik

za vinogradno posestvo se sprejme. Želi se močna viničarska družina. Imela bi več oralov deputatne zemlje in dobro denarno plačo. Naslov pove uredništvo „Naše vasi“.

Kupim okrogel les

na vagon naložen franko vsake postaje v tuk. okolici ali franko Celje in tudi stoječ les v vsaki množini. Ponudbe poslati na

IVO ČATER,

parna žaga v Celju. 32-6

Oglejte si 32-7
manufakturno trgovino
J. KUDISZ
Celje-Gaberje št. 16,
nasproti vojašnici Kralja Aleksandra.
Priporoča se vsem odjemalcem:
:: na drobno in debelo. ::
Dospela je velika množina inozemskega blaga po zelo nizkih cenah; na primer sukno za moške in ženske obleke, celtr, šilona in raznovrstno manufakturno blago.

Štefan Borlak

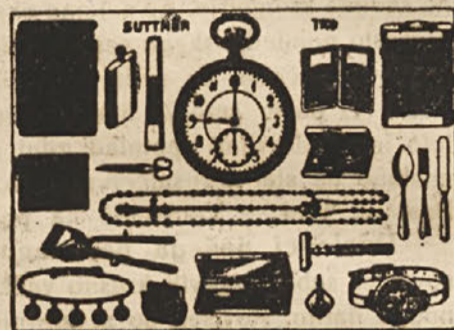
lesna trgovina, Celje
parna žaga št. Jur ob juž. žel.

Kupuje in prodaja
: vsakovrstni les. :

14-8

Našli bodete

za lasno uporabo in darila predmete v zlatu, srebru, nakite, ure, verižice, prstane, uhane, narokvice in krstne spominske obeske, ter od raznih potrebščin



kaj iščete

pri znani firmi Suttner po najnižjih dnevni cenah v najlepšem modernem izdelku.

Žlice, nože in vilice, škarje, žepne nože, doze za cigarete in duhan, stroje za brljanje, nažigače i. t. d.

vsebuje sjajni katalog s slikami od

Tvorniške tvrdke H. SUTTNER, Ljubljana, št. 979.
Samo 1 dinar je treba poslati za stroške ako želite da se Vam takoj brezplačno pošlje veliki katalog.

12-8

FRANC SODIN

tovarna strešne in zidne opeke
LJUBEČNO pri CELJU,

:: poštni predal 73 ::

Gostilna in veleposestvo Bukovžlak 32-15

Štefan Lokar

Gaberje pri Celju 26-15
Kupuje in prodaje vsakovrstni stavbeni in rezani les.

Franc Čater

posestnik in lesni trgovec v CELJU
se priporoča 32-15

za nakup in prodajo vsakovrstnega lesa.

TISKARNA A. RODE

Vizitke, poročna naznanila, zavitki, pisma, računi, bolete, vabila, lepaki, letaki, posmrtnice, cirkularji, stroškovniki, trgovske karte, knjige v vseh velikostih, brožure, časopisi ter sploh vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela v eni ali več barvah. :: Izdelovanje štampilj iz kavčuka.

LASTNA KNJIGOVEZNIKA

izvršuje vsa v svojo stroko spadajoča dela cenno in okusno.

CELJE, RAZLAGOVA ULICA 12.

Tiska: A. RODE, Celje.